

K úspechu potrebuješ tri veci: talent, tvrdú prácu a vytrvalosť. A najdôležitejšou z nich nie je talent!

Tento článok napísal v roku 2002 Matt Moulson, v tom čase hráč juniorského tímu Mount Carmel High, dnes asistent kapitána v Buffalo Sabres, ktorý v NHL odohral osem sezón (LA Kings, NY Islanders, Minnesota Wild a Buffalo Sabres). O tento článok ho požiadal riaditeľ jeho strednej školy. Bolo to v čase, keď Matt dostal ponuku na vysokoškolské hokejové štipendium a bol zaradený na zoznam hráčov vhodných pre draft NHL. Matt mal vtedy 18 rokov. Tu je jeho príbeh:

2. októbra 2001 mi zavolať tréner tímu Cornell Big Red a ponúkol mi možnosť hrať v novej sezóne za ich tím. Hokejový tím Cornell University hrá univerzitnú súťaž NCAA. Hokejový program tejto školy je radený na 11. miesto v krajine a jeho hráči a študenti sa pravidelne uplatňujú v NHL. Študent, ktorého na univerzitu zoberú, musí mať na strednej škole priemer 92%. Školné na tejto súkromnej škole stojí 50 000 kanadských dolárov ročne. Pred týždňom tiež som dostal informácie, že som sa dostal do zoznamu hráčov vhodných pre najbližší draft NHL. Záujem o mňa prejavili kluby Dallas Stars a Tampa Bay Lightning, ktoré už komunikovali s mojím trénerom.

Keď ma riaditeľ Selihar požiadal, aby som napísal nejaký článok pre školské noviny, poznal už všetky tieto fakty. Verím, že si myslel, že dostane príbeh o človeku, ktorý presne vedel, že z neho raz bude profesionálny hokejista a o ktorého sa trhali tie najlepšie hokejové kluby, aby v nich hral. No ja nie som jedným z týchto príbehov.

Keď som mal 14 rokov, mama môjho spoluhráča skonštatovala, že som najhorší hráč v GTHL (kanadská žiacka súťaž). Keď som mal 15 zlomil som si zápästie, následne vykĺbil rameno a vybil zuby. Proste bol som neustále zranený. V jarnom skúšobnom období som bol novým trénerom vyradený z tímu. Bol som príliš malý, príliš pomalý a netalentovaný.

Pamätám si, čo mi povedal otec, keď ma viezol domov po tomto vyradení. „**Matt, ja v teba stále verím. Ak chceš ostať v hokeji, budeš mať od nás s mamou toľko podpory, koľko budeš potrebovať, ale musíš na sebe pracovať tak tvrdo ako si ešte nikdy nepracoval. Ak to budeš teraz chcieť zabaliť, bude to tiež v poriadku. Je to na tebe.**“

V tomto momente sa môj život zmenil. Štipendium NCAA, ktoré bolo mojím tajným želaním sa teraz stalo mojou spaľujúcou túžbou. Bolo mi jedno ako tvrdo budem musieť pracovať. Nezaujímal som sa už o to, čo kto o mne hovorí, ani o tím, ktorý ma vyhodil. Jediné, čo ma zaujímal, bolo neziť z cesty ku svojmu cieľu a stať sa lepším hokejistom. Chcel som dokázať mamke môjho bývalého spoluhráča, že sa vo mne mýlila. A chcel som dokázať trénerovi, ktorý ma vyhodil, že urobil obrovskú chybu. No najviac som chcel dokázať sebe samému, že na to mám.

Prišiel som domov a urobil som si zoznam všetkých vecí, ktoré musím urobiť, aby som sa dostal do NCAA. Vypísal som si všetky oblasti, v ktorých sa musím zlepšiť. Musel som sa stať

silnejším, strieľať tvrdšie a korčuľovať rýchlejšie. Čítal som všetku dostupnú literatúru o tom, ako zlepšovať svoje hokejové zručnosti, pozeral som videá a rozprával som sa s každým, o kom som si myslel, že by mi mohol pomôcť. Naplánoval som si svoj tréningový program a potom som sa do neho naplno pustil.

Spočiatku to nebolo vôbec ľahké a vonkoncom nie zábavné. vzdal som sa sobotňajších žúrov. Tri razy do týždňa som vstával o šiestej aby som si zabehol svojich 5 míľ (8,05 km). Behal som šprinty a korčuľoval dokým ma nepálili svaly v nohách. Aj keď sa mi niekedy chcelo spať, dovliekol som sa do posilňovne a vzpieral. Keď som začínal, vytlačil som 55 libier (24,95 kg) rukami a 250 libier (113,4 kg) nohami. Dnes vytlačím 240 libier (108,9 kg) rukami a 720 libier (326,6 kg) nohami.

Začalo sa mi diať niečo veľmi zábavné. Akonáhle som sa rozhodol venovať všetku svoju energiu svojmu cieľu dostať štipendium NCAA, prichádzali do môjho života ľudia, ktorí mi vedeli pomôcť. Môj tréner halového lakrosu Chris Fennel, tréner lakrosu Blair Campbell a tiež hokejový tréner Jim McGuire. Boli to tréneri, ktorí sú vždy pozitívni. Vynadajú síce hráčom, keď si to zaslúžia, no vytvárajú v tíme prostredie, v ktorom sa nebojíte urobiť chybu. Oni (a ich asistenti) vo mňa verili a vždy boli veľmi pozitívni. Pri nich som začínal získavať späť svoju sebadôveru. Samozrejme, že mi pomohli aj mnohí ďalší. Pán Clark, kamarátov otec, vytvoril pre mňa tvrdý tréningový program (zahŕňal okrem iného „olympijské“ vzpieranie), aký by som si ja sám nikdy nevytvoril. Slečna Dragicevicová ma doučovala, aby som si zlepšil svoje SAT skóre (Scholastic Aptitude test – test používaný ako súčasť žiadosti o prijatie na univerzitu v USA - pozn. prekladateľa). Ako sa zvyšovala moja sebadôvera, bol som motivovaný pracovať stále tvrdšie.

Ten rok som bol požiadaný, aby som napísal prácu o knihe Dana Bylsmu (vtedy hráč Anaheim Mighty Ducks) a jeho otca „So you want to play in the NHL“. Ich kniha je jedna z tých o živote. Mojou inšpiráciou sa stalo obľúbené heslo pána Bylsmu. **„K úspechu potrebuješ tri veci: talent, tvrdú prácu a vytrvalosť. A najdôležitejšou z nich nie je talent!“** Keď sa stalo, že veci išli proti mne, vytiahol som ich knihu a prečítal si toto heslo. Bol som presvedčený, že nezáleží na tom, že sa stali zlé veci, ak pracujem tvrdšie a dlhšie ako ktokoľvek iný, aby som sa dostal k svojmu cieľu.

Môj príbeh by nebol kompletný bez zmienky o mojej skúsenosti z hokejového tímu Mount Carmel spred dvoch rokov. Neboli sme predurčení na veľký úspech, no tréneri, páni Young, McCarthy a Burchill a pani DeLazzerová vytvorili súdržný tím, ktorý v seba veril. Prešli sme celú cestu až do semifinále, kde sme prehrali o gól. (Stále mám nočné mory z toho, že mal príležitosť skórovať z perfektnej pozície, no netrafil som bránu.) Počas tohto roka som bol mnohých zápasoch vyhlásený najužitočnejším hráčom. Niektorí ľudia, čo ma stretli na chodbe ma občas zdravili **„Hey MVP!“** Asi si ani neviete predstaviť, ako veľa to pre mňa znamenalo. Poskytlo mi to neveriteľnú motiváciu pracovať ešte tvrdšie a stať sa ešte lepším. Tento tím bol veľkým míľnikom na mojej ceste vpred. Odrazu bol hokej pre mňa opäť zábavný a ja som sa nemohol nikdy dočkať, kedy si na seba oblečiem dres.

Posledné dva roky hrávam juniorskú súťaž sa Guelph Dominators. Máme mladý tím s niekoľkými hráčmi, ktorí majú v sebe veľký potenciál. A čo je dôležité, máme veľmi trpezlivú trénerskú dvojicu (Scott Mosey a Ken Cook) a vynikajúceho majiteľa. Stále pracujem na sebe rovnako tvrdo ako predtým. Minulý rok som sa stal najužitočnejším hráčom môjho

tímu v play-off. Tento rok vediem ligovú tabuľku strelcov a bol som vyhlásený za hráča mesiaca, Bol som zaradený na draftový zoznam NHL ako hráč triedy „A“. Niekedy až nemôžem uveriť, čo sa mi to všetko stalo. Mne, „najhoršiemu“ 14 ročnému hráčovi žiackej ligy AAA v Toronte. Stále mám pred sebou mnoho práce, k úspechu na drafte vedie ešte stále dlhá cesta. Takže budem aj naďalej pokračovať vo svojej práci tak tvrdo, ako najlepšie viem.

Tento článok chcem uzavrieť tým, že chcem odkázať všetkým nasledovné. **Ak existuje niečo, čo chcete naozaj dosiahnuť, bude to trvať určitý čas, ale určite to môžete dokázať. Nenechajte nikoho aby vás odradil tým, že nie ste dosť múdry alebo dosť dobrý aby ste na svoj cieľ dosiahli. Na svojej ceste zažijete vzostupy aj pády, zostaňte však vždy sústredený na svoj cieľ a nikdy sa nevzdávajte. Obklopte sa ľuďmi, ktorí vás podporia a choďte za svojou túžbou. Keď ľudia uvidia váš naozajstný záväzok voči vašim cieľom, pomôžu vám ich dosiahnuť.**

Zdroj: http://moha.ca/Teams/1146/Articles/5959/Article_written_by_Matt_Moulson_a_Junior_B_player_from_the_Toronto_area/

-DK-

Viac tu: <http://www.cesta-k-dokonalosti.sk/news/k-uspechu-potrebujes-tri-veci-talent-tvrdu-pracu-a-vyrvalost-a-najdolezitejsou-z-nich-nie-je-talent/>

Odborný preklad a korektúra: Diana Kosová